

“Ένα κάθε μήνα.

Ο κόσμος σέ κάθε εποχή προβάλλει καί ένα διαφορετικό τύπο ανθρώπου. Τόν προβάλλει ως πρότυπο προς μίμηση. Προβάλλει τόν δυνατό, τόν πλούσιο, τόν ἐπιστήμονα, τόν φιλόσοφο, τόν ὄμορφο, τόν καλό κάγαθό ἄνθρωπο.

Ἐμεῖς, ὅμως, ὅλοι οἱ πιστοί, οἱ βαπτισμένοι στό ὄνομα τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ, πού εἴμαστε τά μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, τό ὁποῖο εἶναι ἡ Ἐκκλησία, ἐμεῖς ἔχουμε τό πρότυπο τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἐχουμε τόν τύπο τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι ὁ ἅγιος!

Γι' αὐτό καί ἡ Ἐκκλησία μας, συνεχῶς, καθημερινῶς προβάλλει ἁγίους ἀνθρώπους. Ἡ κάθε μνήμη Ἁγίου, ἀποτελεῖ καί μίμηση αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γράφει: «*Μιμηταί μου γίνεσθαι, καθὼς κἀγὼ Χριστοῦ*» (Α' Κορινθίους ΙΑ'1), καί, «*συμιμηταί μου γίνεσθαι ἀδελφοί*». (Φιλ. Γ'17)

Στό Λευιτικό (ΙΘ'2) ὁ ἴδιος ὁ Θεός μᾶς καλεῖ καί μᾶς λέγει: «*Ἄγιοι γίνεσθαι, ὅτι ἐγὼ Ἄγιος εἰμί*». Τό ζητά ὁ ἴδιος ὁ Θεός!

Ἄρα, ὁ κύριος σκοπός τῆς ζωῆς μας εἶναι νά γίνουμε Ἄγιοι. Ἐφ' ὅσον, λοιπόν, τό λέει ὁ Θεός, **καί πρέπει νά γίνουμε, καί μπορούμε νά γίνουμε.**

Αὐτό πού ἐπιβεβαιώνει τοῦ λόγου τό ἀληθές, εἶναι οἱ Ἄγιοι. Τό πλῆθος, τό νέφος τῶν Ἁγίων. Ὅλοι αὐτοί μπόρεσαν καί πέτυχαν τό σκοπό τους.

Τί θά πεῖ Ἄγιος; Ποιός εἶναι ὁ Ἄγιος; Ἄγιος εἶναι ὁ χωρισμένος ἀπό τήν ἁμαρτία καί ἀφιερωμένος στό Θεό. Ἄγιος δέ γίνομαι κάποια στιγμή καί παραμένω σέ μία στάσιμη κατάσταση. Ἄγιος γίνομαι διαρκῶς, ἀρχίζω καί δέν τελειώνω. Στήν Ἀποκάλυψη (ΚΒ' 11) λέγει ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ: «*...Ὁ ἅγιος ἁγιασθήτω ἔτι*». Ὁ ἅγιος ἄς γίνει ἀκόμη πιό ἅγιος. Ὁ μόνος ἅγιος κατ' οὐσίαν καί τέλειος εἶναι ὁ Θεός. Ἐμεῖς βρισκόμαστε σέ μία πορεία. Πλασθήκαμε «*καθ' ὁμοίωσιν*

Θεοῦ». Συνεχῶς καί σταδιακά, λίγο – λίγο γινόμαστε ἅγιοι. Τελικά τί εἶναι ὁ ἅγιος;

Ὁ Ἄγιος εἶναι ἓνα μυστήριο!

Ὁ Ἄγιος εἶναι κατοικητήριο Θεοῦ καί Ἁγίου Πνεύματος!

Ὁ Ἄγιος εἶναι μία πηγή, πού ἀναβλύζει κάθε εὐλογία, εἰρήνη καί χάρη. Πηγή θαυμάτων καί Σωτηρίας καί ἀγιότητας. Καί ὄχι μόνο ὅταν ζεῖ, ἀλλά καί μετά τόν θάνατό του. Ὁ τόπος ὅπου ἔζησε μαρτύρησε, **τά ρούχα του, τά ἀντικείμενά του, ὅ,τι ἔχει ἀπομείνει ἀπό τό θαμένο σῶμα του, τά ἅγια λείψανα,** ὅλα αὐτά πηγάζουν εὐλογία Θεοῦ, ἐνεργοῦν θαυμάσια, διώκουν δαίμονες, ὀδηγοῦν τούς ἀνθρώπους, φυλάγουν τίς κοινωνίες.

Ἐνας ἅγιος μέσα σέ μία κοινωνία, καί ὅταν ζεῖ, καί μετά τόν θάνατό του εἶναι μία μεγάλη ὑπόθεση, ἓνα μεγάλο δῶρο Θεοῦ. Διά τοῦ Ἁγίου διαχέεται ἡ ἀγιότητα τοῦ Θεοῦ στόν κόσμο, ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ στους ἀνθρώπους, στά ζῶα, στή φύση, στή γῆ ὀλόκληρη, στό σύμπαν ὀλόκληρο.

Μποροῦμε νά θυμηθοῦμε τήν περίπτωση τῶν Σοδόμων, ὅταν ὁ Ἀβραάμ συνομιλεῖ μέ τόν Θεό καί τόν παρακαλεῖ νά μήν καταστρέψει ἐκείνη τήν πολύ ἁμαρτωλή πεντάπολη. Τοῦ λέει ὁ Ἀβραάμ: **«Ἐάν εἶναι ἀνάμεσα στους ἁμαρτωλούς καί κάποιοι δίκαιοι, θά καταστρέψεις τίς πόλεις; Καί τοῦ ἀπαντᾷ ὁ Θεός, Ὁχι.»** Καί τόν ξαναρωτᾷ: **«Ἄν εἶναι 50 δίκαιοι; 40; 30; 20; 10;»** Καί τοῦ λέει ὁ Θεός: **«Ἀκόμη καί δέκα νά ὑπάρχουν, ἐγώ δέν τούς καταστρέφω.»**

Δηλαδή, τά Σόδομα καί τά Γόμορρα καταστράφηκαν ἐπειδή δέν ὑπῆρχαν οὔτε δέκα δίκαιοι ἄνθρωποι.

Δηλαδή, ἄν ὑπῆρχαν ἔστω καί δέκα ἄνθρωποι δίκαιοι, αὐτές οἱ πόλεις θά ὑπῆρχαν μέχρι σήμερα.

Οἱ Ἄγιοι ἄνθρωποι, ἀγαπητοί μου, οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ εἶναι ἓνα τεράστιο κεφάλαιο. Εἴτε μέσα σέ μία οἰκογένεια, εἴτε σέ μία γειτονιά, εἴτε σέ μία πόλη, σέ ἓνα ἔθνος, στόν κόσμο ὀλόκληρο.

Οἱ ἅγιοι εἶναι οἱ μεγαλύτεροι εὐεργέτες τῆς ἀνθρωπότητας, ὅσο ἄσημοι κι ἄν εἶναι, ὅσο ἀφανεῖς καί περιφρονημένοι καί διωκόμενοι.

Ἡ κακοδαιμονία τῆς κοινωνίας μας σήμερα, τά ποικίλα

οικονομικές στόν τόπο μας αλλά και παγκοσμίως, ασθένειες, ψυχασθένειες, ναρκωτικά, αναταραχές, πόλεμοι – όλα απορρέουν από τήν αποστασία μας από τόν Θεό. Οί ἅγιοι μειώνονται στίς κοινωνίες μας! Σέ πολλές ἀπουσιάζουν έντελῶς!

Οί ἅγιοι, ἀγαπητοί μου, εἶναι τό φρένο στόν κατήφορο τῆς κοινωνίας.

Εἶναι τό φῶς στή ζωή μας.

Εἶναι οί ὁδοδείκτες τῶν πορειῶν μας.

Εἶναι ἡ παρηγοριά στίς θλίψεις μας.

Εἶναι τό θάρρος μπροστά στίς δυσκολίες.

Εἶναι τό ἀλάτι πού νοστιμίζει τίς πράξεις καί τά ἔργα μας.

Εἶναι οί ὄχετοί τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.

Εἶναι οί πραγματικοί εὐεργέτες μας.

Πρώτη μέρα τοῦ καινούργιου χρόνου, ποιός δέν θά ζήλευε νά ἀποκτήσει τόν τίτλο τοῦ εὐεργέτη τῆς ἀνθρωπότητας, τῆς μικρῆς κοινωνίας μας, ἢ ἔστω τῆς οἰκογένειάς μας;

Ἡ πορεία μας πρὸς τήν ἀγιότητα, μπορεῖ νά κάνει πραγματικότητα αὐτή τή ζήλεια μας. Τό εὐχομαί σέ ὅλους μας.

Μέ κάθε ευχή καί ευλογία

γιά μία εὐλογημένη χρονιά

ὁ πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Λ. Βασιλείου